

Sygn. akt [REDACTED]

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w [REDACTED]
w składzie następującym: [REDACTED]
po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2016 r. [REDACTED]
na posiedzeniu niejawnym
sprawy egzekucyjnej z wniosku Koleje Mazowieckie - KM Sp. z o.o. z siedzibą w
Warszawie
przeciwko [REDACTED]
prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla
[REDACTED]
na skutek skargi dłużnika na czynności komornika
postanawia:

1. uchylić pkt 2 postanowienia z dnia 31 marca 2016 roku w przedmiocie ustalenia opłaty za odnalezienie majątku dłużnika;
2. w trybie art. 759 § 2 k.p.c. nakazać Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym [REDACTED] ponowne ustalenie opłaty za odnalezienie majątku dłużnika;
3. oddalić skargę w pozostałym zakresie.

[REDACTED]

Uzasadnienie pkt 1 i 2

Dłużnik [REDACTED] złożył skargę na Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDACTED] w sprawie [REDACTED] na zaniechaniu prawidłowego doręczenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji oraz na nieprawidłowym ustaleniu opłaty za odnalezienie majątku dłużnika. Dłużnik wnosił o nakazanie komornikowi sądowemu przesłanie dokumentów w postaci zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, odpisu tytułu wykonawczego oraz odpisu wszelkich dokonanych czynności pod właściwy adres zamieszkania dłużnika, zawieszenie czynności komornika sądowego w części dotyczącej wyliczenia opłaty za odnalezienie majątku oraz uchylenie postanowienia z dnia 31 marca 2016 roku w przedmiocie ustalenia opłaty za odnalezienie majątku dłużnika.

Sąd zważył, iż w sprawie [REDACTED] Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla [REDACTED] prowadzi egzekucję należności na podstawie tytułu wykonawczego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 21 maja 2012 roku o sygn. akt [REDACTED] zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 9 grudnia 2015 roku.

Sąd zważył, co następuje:
Skarga zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części.

Podstawę do ustalenia i pobrania opłaty za poszukiwanie i odnalezienie majątku dłużnika stanowi art. 53a ust 1 i 2 ustawy 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji, w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 września 2016 roku (Dz.U.2015.790 j.t.), zgodnie z którym: opłatę stałą w wysokości 2% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego komornik pobiera od wierzyciela w przypadku otrzymania zlecenia poszukiwania majątku dłużnika w trybie art. 797¹ Kodeksu postępowania cywilnego. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, komornik zwraca wniosek zawierający zlecenie. W razie odnalezienia majątku dłużnika w trybie określonym w ust. 1 komornik pobiera opłatę stałą w wysokości 5% szacunkowej wartości tego majątku, nie więcej jednak niż 100% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Opłata ta ulega zmniejszeniu o kwotę opłaty pobranej na podstawie ust. 1.

Mając powyższe na uwadze trzeba podkreślić, iż możliwość ustalenia przez komornika opłaty za odnalezienie majątku dłużnika jest ściśle powiązane z realnością tego majątku. Innymi słowy organ egzekucyjny, aby móc otrzymać „wynagrodzenie” z tego tytułu określając szacunkową wartość danego składnika winien wskazać kwotę, którą z pewnym prawdopodobieństwem rzeczywiście można z niego uzyskać kierując doń egzekucję.

Komornik zaskarżonym postanowieniem wskazał, iż wartość szacunkowa odnalezionego majątku dłużnika opiewa na kwotę 59.202,36 zł oraz ustalił opłatę za odnalezienie majątku na kwotę 1.500,00 złotych podnosząc, iż ustalona opłata została ograniczona z uwagi na wysokość roszczenia wierzyciela.

Na gruncie niniejszej sprawy Komornik dla ustalenia szacunkowej wartości odnalezionego majątku dłużnika w postaci wierzytelności z tytułu potrąceń wynagrodzenia za pracę odwołał się do stanowiska doktryny przyjmującego, że w przypadku praw majątkowych polegających na otrzymywanych przez dłużnika świadczeń okresowych określenie szacunkowej wartości odnalezionego majątku następuje poprzez odpowiednie zastosowanie art. 22 k.p.c..

Należy zwrócić uwagę, iż w doktrynie prezentowany jest pogląd, iż wartość odnalezionego majątku w postaci otrzymywanych przez dłużnika świadczeń okresowych, w szczególności wynagrodzenia za pracę, renty lub emerytury, komornik winien ustalić, przyjmując za podstawę wysokość kwot potrąconych z wynagrodzenia lub świadczenia emerytalno-rentowego dłużnika. Stosując na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. odpowiednio art. 22 k.p.c., zgodnie z którym w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, winien ustalić wartość ustalonego majątku, mnożąc szacunkową sumę, która może być potrącana z otrzymywanego przez dłużnika świadczenia okresowego na zaspokojenie wierzyciela, który zlecił komornikowi poszukiwanie majątku przez dwanaście. Uzyskana w wyniku tego kwota stanowi podstawę ustalenia opłaty za odnalezienie majątku, która może być z tego tytułu pobrana od wierzyciela, minus opłata już pobrana na podstawie art. 53a ust. 1 u.k.s.e. (vide: Jarosław Świeczkowski, Komentarz do art.53(a) ukse, w: LexOmega).

Konkludując, na podstawie analizy akt egzekucyjnych stwierdzić należy, iż w postępowaniu Km [redacted] prowadzonym przeciwko dłużnikowi wierzyciel wniósł o poszukiwanie majątku dłużnika i uiszczył wymaganą na mocy art. 53a ust.1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji opłatę, natomiast z faktycznie podjętych przez organ egzekucyjny czynności zmierzających do odnalezienia majątku dłużnika wynika, że komornik odnalazł majątek dłużnika o wartości szacunkowej 59.202,36 złotych. Wobec

tego stwierdzić należy, że komornik miał prawo do ustalenia i pobrania z tego tytułu opłaty zgodnie z art. 53a ust. 2 ustawy.

Zważyć przy tym należy, że zgodnie z poglądami doktryny wykładnia celowościowa art. 53a ust. 2 ustawy wskazuje, że ze względu na cel poszukiwania majątku przez komornika, jakim jest zaspokojenie roszczenia wierzyciela, należy przyjąć, że opłata za odnalezienie majątku dłużnika w żadnym wypadku nie może być wyższa niż 5% roszczenia egzekwowanego w sprawie, w której komornik odnalazł majątek. Nie jest bowiem uzasadnione, aby komornik poszukiwał majątku dłużnika w szerszym zakresie, niż wymaga tego cel egzekucji (zob. Świeczkowski Jarosław, Komentarz do art. 53(a) ustawy o komornikach sądowych i egzekucji [w:] Świeczkowski Jarosław (red.), Banasik Przemysław, Dziewulska Monika, Kuczyński Grzegorz, Machnikowska Anna, Powalowski Andrzej, Stelina Jakub, Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji. Komentarz, LEX 2012 Nr 133421).

W ocenie Sądu mając na uwadze wyżej przedstawiony pogląd przedstawicieli doktryny należy stwierdzić, iż wysokość opłaty za odnalezienie majątku dłużnika ustalona w skarżonym postanowieniu nie powinna przekraczać 5% roszczenia egzekwowanego.

Zgodnie z art. 46 ustawy do wartości egzekwowanego świadczenia lub zabezpieczonego roszczenia, stanowiącej podstawę ustalenia opłaty wlicza się odsetki, koszty i inne należności podlegające egzekucji lub zabezpieczeniu wraz ze świadczeniem głównym w dniu złożenia wniosku lub rozszerzenia egzekucji, z zastrzeżeniem, że do wartości tej nie wlicza się kosztów toczącego się postępowania egzekucyjnego lub wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz kosztów zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego w tym postępowaniu. Przy oznaczaniu wartości egzekwowanego świadczenia każde rozpoczęte 10 zł liczy się za pełne.

W przedmiotowym postępowaniu egzekucyjnym należność główna wynosiła 180,32 złote, zaległe odsetki zaś 67,53 złotych, a koszty procesu 84,50 złotych. Wobec tego wartość egzekwowanego świadczenia stanowiła kwota 332,35 złotych. Zatem podstawa ustalenia opłaty po zaokrągleniu – zgodnie z dyspozycją art. 46 ust.3 ustawy – wyniosła 340,00 złotych.

Mając na uwadze powyższe opłata z tytułu odnalezienia majątku dłużnika w przedmiotowym postępowaniu egzekucyjnym powinna zostać ustalona w wysokości 17,00 złotych i pomniejszona o opłatę pobrana na podstawie art. 53 a ust. 1 ustawy w wysokości 66,17 złotych, co tym samym uzasadnia uchylenie zaskarżonego postanowienia i zobowiązanie komornika do ponownego ustalenia opłaty za odnalezienie majątku dłużnika.

Wobec powyższego, na podstawie art. 767 k.p.c. oraz powołanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w pkt I sentencji postanowienia.

SSR [redacted]

Zarządzenie:

1. odpisy postanowienia doręczyć:
  - a. dłużnikowi z pouczeniem o zażaleniu co do pkt 1,
  - b. pełnomocnikowi wierzyciela,
  - c. Komornikowi zwracając akta egzekucyjne [redacted]
2. odnotować.

[redacted]

Wychl. plkt. 1

2016-12-30

[redacted]